

"diepbedroefd"

Gisterenochtend om 11.25 is mijn schoonvader overleden, uitgeteerd, uitgedroogd en levensmoe, verbitterd, kwaad op mensen die hem dertig jaar geleden verkeerd hadden behandeld. Onvoorstelbaar dat je je leven laat verpesten door dit soort dwanggedachten.

We hoorden van zijn vrouw, mijn schoonmoeder dat hij haar vorige week gedwongen heeft een hele nacht naast hem te blijven zitten, kleding aan, ze liet het allemaal gebeuren natuurlijk. Ik hoop dat ze nu eindelijk rust krijgt.

We gaan leuke dingen met haar doen, ze mocht al jarenlang de deur niet uit, alleen voor de boodschappen, is dus al een jaar of tien niet bij ons thuis geweest.

Er werd flink gehuild en dat was echt. Bij mij geen traan, anders had ik moeten faken en dat kan ik niet. Iedereen weet dat het tussen hem en mij niet ging. Ik heb wel aangeboden een gedicht te maken. Ik zal het algemeen houden.

Ik heb nog geprobeerd enige invloed uit te oefenen op de aanhef van de kaart, maar de stemmen waren bijna unaniem. "Diepbedroefd...dankbaar voor mooie jaren samen" en daar staat dan ook mijn naam onder. Ik moet lief zijn en ik zal het ook zijn, want hun verdriet is echt. Zij kunnen dat scheiden, ik niet.

© april 2011, Alida, BasicPublishing.nl